

АЛЕКСАНДРЪ СЕ БИЕ СЪ ДИВЫТЕ.

Отъ тамо вѣрвелъ двадни, и отишалъ на една гора висока, и тамо видѣлъ грозны челоуѣцы, високи два лакти, и тѣло то имъ было вжандсто, които глѣдали камъ войската страшно и не бѣгали. Казали на-Александра, и отишалъ самъ да ги види. Ти скачали отъ мѣсто на мѣсто, и безъ страхъ глѣдали войската. Александръ като ги видѣлъ уплашилсе, и дѣмалъ въ себеси: Ти са дивыте челоуѣцы които се убихи царя Сосонха съ войската мѣ. Повелилъ на войската си да се възрожи, и да ги чакатъ юнашки. Велъ една жена, и дѣтърналъ при дивыте челоуѣцы, да види какво ще д направатъ. Тотава слѣзналъ единъ отъ дивыте челоуѣцы, уловилъ жената, и закачилъ да д гаде. Жената извикала таката, и ти се затекли, и д изкавели, а него убихи съ копіетата. Отъ болѣстѣта си като выкалъ много таката, чѣли сичките дивы челоуѣцы, и отишли врѣхъ войската много множество. Ти орѣжид нѣмали, само съ дѣрва и каменѣ са били, и испѣдили войската Александрова до кѣлата Сосонхова. Тамо прѣстигналъ Антїохъ съ войската си и ги закаралъ на полето като ги гонилъ и клалъ. Уловилъ единъ живъ, (десать годишно дѣте), и былъ по-высокъ отъ челоуѣцыте войныческїй 2: лакти: и убилсе отъ дивыте челоуѣцы 100: хїлады. Ти дивы челоуѣцы имали обичай, и когото наранѣвали издадали го. На ѹтрето Александръ намѣрилъ отъ войската си 2: хїлады ѹбити. Прочее събралисе велможыте и Началницыте Македонски, и рекли на-Александра: стига ни смѣртѣта гдѣто прї-